

ת"פ 64924/06/21 - מדינת ישראל נגד מאיר בן עטר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 64924-06-21 מדינת ישראל נ' בן עטר

בפני בעניין:	כבוד השופטת זהר דיבון סגל המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז מרכז ע"י ב"כ עוה"ד סגל עומר
נגד הנאשם		מאיר בן עטר ע"י ב"כ עוה"ד לירן פרידלנד

גזר דין

- הנאשם הודה בהתאם להסדר דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא חדא- עבירה לפי סעיפים 380 + 382 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) והיזק בזדון - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
 - כחלק מהסדר הטיעון הדיוני התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר שיבחן את נסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של הנאשם ויעביר את המלצותיו לבית המשפט. כמו כן ולבקשת ההגנה, התבקש שירות המבחן לבחון את שאלת ההרשעה.
 - תסקיר שירות המבחן המונח בפני בית המשפט מגולל את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית והתייחסות הנאשם לעבירה בה הורשע, הערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות לצד הסיכוי לשיקום. בסופו של תהליך אבחון וטיפול המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן לצד ענישה חינוכית בדמות של"צ ופיצוי לנפגע העבירה.
 - בין הצדדים לא התגבשה הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו.
- עובדות כתב האישום המתוקן
- בין הנאשם ובין הקטינים ב.ב יליד 00.00.2005, ג.ג יליד 00.00.2003 ו-ד.ד יליד 00.00.2005 (להלן: ב.ב, ג.ג, ד.ד או הקטינים, בהתאמה), קשרי חברות הדוקים והם גרים בשכנות זה לזה בעיר ירושלים.
 - החל מתאריך 10.5.2021 לאחר ירי רקטות מסיבי לעבר אזור ירושלים ועוטף עזה החל מבצע צבי של צה"ל "שומר החומות". בד בבד התרחשו אירועי אלימות רבים כלפי יהודים וכוחות הביטחון על רקע לאומי וגזעני.
 - במהלך התקופה הצטרפו ג.ג. וד.ד ולקחו חלק בקבוצות שונות שפעלו דרך "WhatsApp" (להלן: ה"שומון"). במסגרתן הוחלפו קריאות גנאי וכן קריאות לפגיעה בערבים אך בשל מוצאם הלאומי-אתני. ביום

18.5.2021 בשעה 20:00 לערך או בסמוך לכך, במסגרת אחת מקבוצות היישומון, השתתף ג.ג באופן פעיל בהתארגנות לפגוע בערבים ובין היתר שלח הודעה כתובה בקבוצה: "מוות לערבים".

8. ביום 19.5.2021 עובר לשעה 21:00, שהו הנאשם והקטינים בתחנת האוטובוס הממוקמת על כביש 40 לכיוון רמלה-פתח תקווה בסמוך למרכז הקניות ביל"ו סנטר בעיר רחובות כשג.ג מצויד בגז מדמיע. במועד זה צילם ב.ב במכשירו הנייד של ד.ד סרטון בו הוא מאיים על האוכלוסייה הערבית, באומרו בין היתר "תקשיבו טוב יא ערבים, יא בני זונות, יא שרמוטות, יא כלבים, וולאק מי מתעסק עם השכונה שלנו, אני שובר לו את האמ-אמא פותח לו את כל הראש אני פותח לו שובר לו את הצורה (להלן: הסרטון) והכל בנוכחות החבורה. לאחר מכן שלח את הסרטון לטלפון הנייד של ג.ג.

9. בהמשך בשעה 21:40 לערך הגיע אל תחנת האוטובוס א.א יליד 1994 (להלן: המתלונן) בדרכו לביתו בעיר רמלה. הקטינים הבחינו בו וחשדו כי הוא בן הלאום הערבי ועל מנת לאשש את חשדם פנו אליו וביקשו ממנו סיגריה, משסירב לבקשת הקטינים ומששמעו את מבטאו, קילל ב.ב את המתלונן באומרו: "יא ערבי, יא שרמוטה". בתגובה השיב המתלונן ואמר לו שהוא נוצרי ושאל אותו למה הוא מקלל. ב.ב השיב: "כי אתה ערבי שרמוטה" והיכה את המתלונן בפנים. אז תקפו הקטינים את המתלונן בצוותא חדא באמצעות אגרופיהם, הטיחו אותו על עמוד תחנת האוטובוס בעטו בו בכל חלקי גופו ותפסו את ידיו מאחורי גבו כדי למנוע התנגדות למעשיהם תוך שהם קוראים לעברו קריאות גנאי "יא ערבי יא בן זונה יא בן שרמוטה" ובעוד הנאשם מצלם את מעשיהם במכשירו הסלולרי. בשלב מסוים חדל הנאשם מלצלם והצטרף לתקיפתו של המתלונן.

10. במהלך התקיפה ובמטרה להתגונן, דחף המתלונן את הקטינים והנאשם והניף את ידו כשהוא אוחז באבן, עוד במהלך התקיפה חנק ב.ב את המתלונן שנאלץ לנשוך אותו בידו במטרה להשתחרר מחניקתו.

11. כתוצאה ממעשי הנאשם והקטינים נחבל המתלונן וסבל מחתכים בשפתו העליונה ובאגודל ימין וכן משפשופים בידיו וברגליו. עוד כתוצאה ממעשי הנאשמים מסך מכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו התנפץ. הנאשם והקטינים חדלו ממעשיהם רק לאחר התערבותו של עובר אורח שהפריד ביניהם והזעיק את המשטרה.

טיעוני הצדדים לעונש

12. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, בהם הגנה על שלמות גופו של המתלונן, תחושת הביטחון האישי והפגיעה באוטונומיית הפרט. המאשימה הדגישה חומרת מעשיו של הנאשם על רקע מבצע שומר חומות, פוטנציאל הנזק הרב, פעילות הנאשם כחלק מחבורה ובהיותו הבוגר מבין חבריה אשר לא פעל להפסקת התקיפה אלימה והצטרף אליה. המאשימה הפנתה לחבלות שנגרמו למתלונן כמו גם לעובדה כי תוצאותיה יכלו להיות חמורות בהרבה אלמלא עובר אורח שנקלע למקום והזמין משטרה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה בין 8-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים ותמכה עמדתה בפסיקה.

13. המאשימה סבורה כי בהינתן גילו של הנאשם, העדר הרשעות קודמות, הודיה והחיסכון בזמן שיפוטי ונסיבותיו האישיות כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן ורמת הסיכון הנשקפת כפי העולה מהתסקיר, העונש הראוי לנאשם הוא מאסר בדרך של עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים.

14. באת כוח הנאשם טענה כי העונש לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו תואם את נסיבות ביצוע העבירות ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. את טיעוניה מיקדה בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, סובל מבעיות אישיות ונפשיות מורכבות אשר נוטל טיפול תרופתי ומתקשה להשתלב במסגרות לאורך השנים ובתוך כך סקרה את תסקיר שירות המבחן ומסמכים שונים וביניהם חוות דעת פרטיות (ענ/1). כן התייחסה בטיעוניה לכך שמדובר באירוע שאינו מתוכנן, הנאשם היה חלק מחבורה, הוא אמנם המבוגר בחבורה אך הוא אינו הבוגר בחבורה, חלקו באירוע התקיפה שולי והוא אינו היוזם והמוציא לפועל אלא התמצה בעיקר בצילום ותיעוד התקיפה. לטעמה של ההגנה בכוחם של נתונים אלו להוביל לקביעה לפי הוגבלה יכולתו של הנאשם במידה ניכרת להימנע ולמנוע את ביצוען של העבירות, קרי, קרבה לסייג לאחריות פלילית. כן סבורה באת כוח הנאשם, כי בכוחם של נתונים אלו להצדיק קביעת הגבול התחתון של המתחם במאסר מותנה. מטעמים אלו, לנוכח ההליך הטיפולי, הערכת שירות המבחן באשר לרמת הסיכון וסיכויי השיקום ולנוכח החשש כי הנאשם לא יוכל להתמיד בביצוע עבודות שירות, ביקשה באת כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן ולהשית על הנאשם ענישה שיקומית חינוכית.

15. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ואמר "אני מביע חרטה ומתנצל אני למדתי את הלקח במשך כל התקופה שהייתי בשירות המבחן".

דיון והכרעה

16. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

17. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון.

18. מעשה אלימות בעובר אורח תמים ללא כל סיבה נראית לעין הוא מעשה חמור המגלה פסול מוסרי ערכי ומביא לפגיעה קשה בתחושת הביטחון בציבור (רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020)) ולא יהיה זה מופרז לומר כי מעשה אלימות בעובר אורח אקראי רק משום מוצאו הוא מעשה חמור שבעתיים.

19. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בענישה מרתיעה לצורך התמודדות עם גילוי אלימות על כל גווניה וסוגיה בפרט כשמבוצעות על רקע גזעני, זאת כביטוי לסלידה מהמעשים והן בכדי לשמש אמצעי הרתעה, אפנה בהקשר זה לע"פ 5469/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.4.14) וע"פ 2909/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.07.2019) ובפרט לדברים שנאמרו בע"פ 3981/14 פלוני נ' מדינת ישראל (3.08.2014).

"ביטוי גזענות כגון דא, אשר מלבים שנאה ופחד ופוגעים בשלומם ובטחונם של הציבור הערבי בארץ, בזויים בהיבט המוסרי, נוגדים את המסורת היהודית ואת הערך של 'כבוד הבריות', ומכתימים דמותה של המדינה בארץ ומחוצה לה".

20. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. הנאשם יליד 2000, ושלושה קטינים בחרו קורבן אקראי ותקפו אותו בצוותא חדא, ברחובה של עיר, ללא כל התגרות מוקדמת מצדו ורק משום מוצאו והשתייכותו למגזר הערבי. עסקין באירוע מתמשך, אלימות לשם אלימות שלווה בקריאות גזעניות כלפי קורבן העבירה. חלקו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, אכן מצומצם ביחס לאחרים, הוא לא השתתף בקבוצות הווסטאפ בהן נשמעו קריאות גזעניות והוא לא זה שהחל באירוע ולא יזם אותו. ואולם במצבים מעין אלו, אחריותו של הנאשם אינה נקבעת אך על פי תרומתו הישירה לאירוע, אלא מתוך ראייה רחבה יותר של המטרה המשותפת לשמה התאגדה החבורה. הנאשם הוא הבגיר בחבורה ועמד מנגד בעוד הקטינים מכים את המתלונן ולא פעל להפסיק את התקיפה. החמיר הנאשם לעשות כאשר עשה

לצילום ולתיעוד המעשה המכוער והבריוני במצלמת מכשיר הטלפון הסלולרי ובאופן שהעצים את ממד ההשפלה והביזוי. לאחר מכן הנאשם לקח חלק אקטיבי במעשה התקיפה. ביד המקרה, תוצאות האירוע אינן חמורות יותר שכן עובר אורח שהבחין במעשיהם של הנאשם והקטינים פעל להפסיקם והזעיק את המשטרה.

21. הנזק הפיזי שנגרם למתלונן כתוצאה ממעשי הנאשם והקטינים כמו גם הנזק לרכושו אינו במדרג חומרה גבוה. כעולה מכתב האישום המתוקן התקיפה גרמה לחבלות בדמות חתכים בשפה העליונה, באגודל יד ימין, שפשופים בידיו וברגליו ומכשיר הטלפון שהחזיק בידו התנפץ. אולם, פגיעה באדם בשל השתייכותו לציבור מסוים פוגעת בו מעבר לפגיעה הפיזית הגלומה במעשה עצמו, היא פוגעת בכבודו ובזהותו כאדם, ובאופן קשה. אמנם הוראת החיקוק לא יחסה לנאשם ביצוע עבירה ממניע גזעני אך כידוע קביעת המתחם אינה מושפעת מכותרת העבירות, אלא שעל המתחם לבטא את כלל נסיבות ביצוע העבירה. ובענייננו, ביצוע העבירות על רקע מוצאו של קורבן העבירה, מקימה משנה חומרה למעשה.

22. לזאת אוסיף את פרק הזמן בו בוצעו העבירות במהלך תקופת מבצע "שומר חומות". תקופה מתוחה בה הייתה הארץ נתונה למתקפה מבית ומחוץ שכללה תקיפה של כוחות הביטחון כמו גם תקיפת אזרחים יהודיים וערבים. פוטנציאל הנזק של עבירות אלימות בהן הורשע הנאשם, הוא גבוה, גם בהיבט של הפגיעה הפיזית במתלונן גם בהיבט של הפגיעה הנפשית בשל ההשפלה והביזוי וגם בהיבט רחב יותר של החרפת אירועי האלימות על רקע לאומני וגזעני. ודומה כי אין צורך לומר כי עבירות מעין אלו יוצרות תגובות שרשרת קשות.

23. שמעתי בקשב רב את בקשת ההגנה לפיה יינתן ביטוי בעת קביעת המתחם לנסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם באופן המקרב אותו לסייג לאחריות פלילית. בקשה זו לא אוכל לקבל. אכן, חוות הדעת הפרטיות יתר המסמכים כמו גם תסקיר שירות המבחן מלמדים כי הנאשם סובל מהפרעות קשב וריכוז חמורה המלווה בהפרעות התנהגות. אך הוא אינו סובל ממחלת נפש אלא מתמודד מגיל צעיר עם חרדות, מצבי רוח משתנים מחשבות אובדניות, בעל נטייה לאימפולסיביות והתפרצויות. אין במסמכים אלו ללמד, גם לא בדוחק על כך שהגבלה יכולתו של הנאשם במידה ניכרת להבין את מעשיו, את הפסול בהם או להימנע מהם אלא שדפוסי אישיותו והתנהגותו אינם מטופלים.

24. ועל מנת להסיר כל ספק מעל הפרק נציין כי הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את מעשיו באופן רציונלי. בתוך כך פירט את נסיבות ביצוע העבירות, התייחס למניעים העומדים מאחורי מעשיו, קרי, פעל מתוך לחץ חברתי. וכן הסביר את שיקול הדעת שהוביל אותו לצילום מעשה התקיפה. עוד לדברי באת כוחו, הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם חוקרי המשטרה, מסר את התצלומים שסייעו בפענוח המקרה. נתונים אלו מלמדים כי עומד בפניי אדם אשר אחראי למעשיו והבין גם הבין את אשר הוא עושה. נתוניו האישיים ילקחו בחשבון בעת קביעת העונש בתוך המתחם.

25. באשר למדיניות הענישה הנוהגת אשר כידוע מהווה כלי עזר בקביעת מתחם העונש ההולם. אין בנמצא פסיקה המתאימה באופן מדויק לנסיבות המקרה ופשיטא כי מתחמי ענישה הנהוגים והמקובלים בעבירה של תקיפה חובלנית בנסיבות "רגילות" לא יבטאו נכונה את נסיבות המקרה. לפיכך יובאו להלן פסקי דין בהם נידונו נאשמים בגין עבירות אלימות מסוגים שונים בתקופת מבצע "שומר חומות" וכן פסקי דין שעוסקים בעבירות שבוצעו על רקע גזעני. חלק מפסקי הדין חמורים מעניינו של הנאשם וחלקם נופלים ממנו והדבר כמובן נלקח בחשבון תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות לעניינו.

26. רע"פ 8566/13 אלכסיי טקצנקו נ' מדינת ישראל (1.2.2015); ע"פ 2906/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.07.2019); ת.פ. 46794-06-21 מדינת ישראל נ' לואי סטליח (10.10.2021); ת.פ. 38958-04-19 מדינת ישראל נגד אמיר זעטרה (7.7.2021); ת.פ. 13073-08-16 מדינת ישראל נ' רודיאן שרפמן (10.9.2020); ת.פ. 58413-06-17 מדינת ישראל נ' אלירן ואזנה (21.11.2019) (הוצג על ידי המאשימה); ת"פ (מחוזי ירושלים) 46898-07-14 מדינת

ישראל נ' אשהב (23.3.2016), ערעור שהוגש ביחס לנאשם 3 נדחה- ע"פ 3628/16 אשהב נ' מדינת ישראל (28.7.2016); ת.פ. 67246-11-21 מדינת ישראל נ' נביל שריתה (6.4.2022) ות.פ. 38225-07-14 מדינת ישראל נ' אסרף (14.4.2016).

27. לאור כל האמור בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות, מקום ביצוע העבירות, טיבם ואופיים של המעשים, תוצאותיהם, הרקע לביצוען ובהתאם למדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר ועד ל-14 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

28. הצדדים לא טענו, ובצדק, לקיומן של נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם (לקולה או לחומרה). לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40א' לחוק העונשין) כדלקמן:

29. הנאשם יליד שנת 2000 רווק, מתגורר עם משפחתו בירושלים, המשפחה מנהלת אורח חיים חרדי והנאשם מנהל אורח חיים דתי. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות.

30. הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. הודייתו של הנאשם חסכה זמן ציבורי יקר וחשוב מכך, חסכה את עדותו של המתלונן. הנאשם הביע חרטה על הפגיעה במתלונן ורצון לפצותו. עם זאת כפי העולה מתסקיר שירות המבחן הפחית מחומרת מעשיו כמתואר בכתב האישום. לדבריו כאשר החבורה החלה בקללות והתנהגות אלימה כלפי המתלונן, הוא צילם את על מנת להוכיח שלא היה מעורב ולטענתו הצטרף בהמשך למעשים אולם לא השתמש באלימות פיזית כלפי המתלונן אלא רק השמיע לעברו מילות גנאי. הנאשם ייחס התנהגותו לצורך לרצות את חבריו ושלל עמדות התומכות באלימות על רקע אידיאולוגי.

31. נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות כפי שמשקף בתסקיר שירות המבחן וממסמכים שונים ובהם חוות הדעת הפרטיות (ענ/1). אפרט מקצתן, הנאשם מוכר כבעל 100% נכות מהמוסד לביטוח לאומי עם אובדן כושר עבודה, מקבל קצבת נכות על רקע קשיים נפשיים ותפקודיים ומטופל תרופתית אך לא באופן רציף. בגיל צעיר אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז חמורה המלווה בהפרעות התנהגות, קושי בהסתגלות ותפקוד לימודי לקוי, שולב במסגרות חינוך מיוחד. בילדותו היה מושא להצקות ואלימות ועל כן פרש ממסגרת החינוך וסיים 11 שנות לימוד. הנאשם לא גויס לצבא בגין אי התאמה על רקע נפשי. מחוות הדעת פרטית עולה כי הנאשם בעל נוקשות מחשבתית, קושי בהבנת קודים חברתיים, נוטה לאימפולסיביות.

32. שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שלאורך חייו חווה דחייה, נידוי ואלימות ועל רקע כך סבל מחרדות ואי יציבות התנהגותית והתקשה בהשתלבות בחברה. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל דימוי עצמי נמוך הפועל מתוך רצון לריצוי האחר, במהלך חייו התנהל בחוסר יציבות, חבר לנוער שוליים והתנהל באופן בודק גבולות ומצוי בתהליך גיבוש זהות ובקונפליקט תלות עצמאות. כמו כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מבטא רצון להתקדמות בתחומים שונים בחייו אך עדיין תלוי בסביבתו ומתקשה ביכולת הנעה והתמודדות עצמית, ביצירת קשר המבוסס על אמון ובטחון.

33. באשר לתהליך השיקום. הנאשם שולב בקבוצה לעצורי בית בהליך המעצר. לדבריו הטיפול מסייע לו בהתבוננות עמוקה בעצמו ובמעשה העבירה והבנת ההשלכות של מעשיו על עתידו, כמו כן הביע רצון להמשיך ולהסתייע בשירות המבחן על מנת לבחון את התנהלותו במסגרת קשרים חברתיים ולרכוש כלים לטובת ניהול חייו

הבוגרים באופן עצמאי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משקיע מאמץ והשתדלות לשיתוף הפעולה במסגרת הקבוצה, עם זאת ניכר כי לנאשם צורך לרצות את סביבתו וקיים קושי לבטא את עמדתו באופן נפרד מיתר חברי הקבוצה. בנוסף הנאשם נוטה להשליך את נסיבות חייו או הסיטואציות בהן נתקל על סביבתו.

עוד המליץ שירות המבחן לנאשם על ביקורת פסיכיאטרית סדירה וביצוע אבחון תפקודי מטעם הביטוח הלאומי לצורך השמה הדרגתית במסגרת שיקומית וכן לשקול השמה של חינוך במסגרת זכאותו לסל שיקום. עוד תואר שיפור במצבו של הנאשם מאז נטילת טיפול תרופתי.

34. שירות המבחן העריך את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כבינונית באם לא יינתן טיפול רפואי ייעודי למצבו הנפשי ולדפוסי התמודדותו במצבי דחק. רמת האלימות אם תישנה מוערכת כנמוכה. אכן ישנה התפתחות מסוימת במישור השיקומי, אך הדרך לשיקום עודנה ארוכה. בעניין זה, יש הבדל בין הזדקקות לטיפול ובין פוטנציאל שיקומי והוצאתו לפועל. האחרון הוא אשר מצדיק סטייה מהמתחם ואינו בנמצא. במקרה זה, ניכר כי הדרך לשיקום עודנה ארוכה ואינה בטוחה.

35. מהתסקיר ניכר כי השיקולים המרכזיים שעמדו לנגד עיני שירות המבחן הוא גילו של הנאשם ונסיבותיו האישיות בעוד שחומרת העבירות ותוצאותיהן נדחקו לקרן פינה. נכון כי מדובר בשיקולים חשובים מאוד, אך הם אינם מכריעים או בלעדיים ולבטח אין יתר שיקולי הענישה ובהם גמול והרתעה נסוגים מפניהם. למותר לציין כי השיקולים לאורם פועל שירות המבחן במלאכת גיבוש המלצותיו, אינם בהכרח חופפים באופן מלא למגוון השיקולים שבית המשפט נדרש לאזן ביניהם בגזירת העונש. והמלצת שירות כשמה כן היא - המלצה ואין באמור בה כדי לכבול את ידי בית המשפט (ראו: רע"פ 6908/04 איבגי נ' מדינת ישראל (27.7.2004); רע"פ 10904/04 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.12.2004); ע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.8.2013); ע"פ 4472/16 עו"ד עווד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.06.2016), רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (16.3.2016); ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (14.11.2018)).

36. מכאן שמצאתי כי יש להשית על הנאשם עונש שיהא בו מחד להמחיש לו את חומרת מעשיו ומאידך יאפשר המשך ההליך הטיפולי. לא למותר לציין כי גם ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות הוא פריווילגיה, אשר בבסיסה עומדת תכלית שיקומית (רע"פ 5512/20 לוי נ' מדינת ישראל (16.8.2020); רע"פ 4081/2 טבדידשווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.7.2020)).

תוצאה

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 26.06.2022. הנאשם יתייצב ביום 24.10.2022 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות למעט איומים.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות איומים.

ד. צו מבחן למשך 12 חודשים.

הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.

ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.10.22.

מובהר בזאת לנאשם כי עליו לפנות למרכז לגביית קנסות על מנת לקבל לידיו שוברי התשלום.

ו. פיצוי לנפגע העבירה בסך 2,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.10.2022.

לבקשת הנאשם, הפיצויים ולאחר מכן הקנס ישולמו מתוך ערבון שהופקד מטעמו בתיקים קשורים, והיתרה תושב לנאשם בכפוף לכל דין. מובהר, כי רכיב זה בגזר הדין כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק .

ניתן היום, י"א אלול תשפ"ב, 07 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.